

Szécsi Endréné A Margit-Szigeten

Az első férjem [Rados István] készítette a fényképet, 1939 őszén. Volt egy Leica fényképezőgépem, talán azzal. A felvétel hosszúnappor [Jom Kipur] készült, erre tisztán emlékszem. A Margit-szigetre mentünk sétálni. Még nem voltunk házasok ekkor, de már nagy volt az udvarlás. Egyikünk sem dolgozott, hiszen ezeket a legnagyobb zsidó ünnepeket tartottuk. Böjtöltünk is mind a ketten. És amikor már lehetett enni, akkor hazamentünk a mamához, aki nagyon finom vacsorát készített. Mindig húsleves volt, aztán csirkehús krumplival. Meg volt sütemény mindig. A mama mindig nagyon jó süteményeket csinált. Többfélét. Az édesanyám mindig gyújtott gyertyát pénteken, kettőt. Mondta az áldást is, magában, nemigen hallottam soha. Érdekes, ezt sosem mutogatta el. Énekelni mi persze nem énekeltünk. A hosszúnapot, újévet [Ros Hásáná], húsvétot [Pészah] mindig megtartottuk. A böjtnapokon böjtöltünk mi is. Egész kicsi kortól kezdtük. És mindig volt isteni vacsora. Húsleves mindig volt az ünnepeken. Péntekenként minden héten libát vett a mama. És akkor pénteken délből a töpörtyűt ettük főtt krumplival. Estefelé libamáját ettünk. A libamáj be volt osztva. Majdnem mindig egy hétig kitartott. A mama azt szépen felkente minden este nekünk vacsorára. Gusztusosan. És a liba is be volt osztva. Volt egy héten egyszer tészta is ebédre, erre is emlékszem, és minden nap kellett főzeléket enni, amit én utáltam. Ma már minden főzeléket megeszek. Nagyon sokat sírtam, amikor meg kellett enni a főzeléket, de meg kellett enni. Haragos volt a mama, ha nem ettem meg. A szombati menü húsleves volt, liba melle vagy a combja megsütve. Savanyúság volt, sütemény minden héten más volt. Kalács is volt. Kakaós kalácsot sütött a mama. A mama remek háziasszony volt. Az anyukájától tanulhatta. Én 'sajnos' örököltam tőle, hogy mindig minden kell hogy itthon legyen. Mert nekem mindig minden van itthon. Úgyhogy mindenki csodálkozik ezen. Úgy megtanultam ezt szegény mamától, hogy mindig fel vagyok szerelve mindennel. Nem tudok zavarba jönni, ha bárki jön, meg tudom kínálni mindig valamivel. A papa nem volt nagyon vallásos. Nemigen járt zsinagógába, nem hallott volna úgysem semmit a ceremónián. A mama még hamarabb elment, de ő se gyakran. A mai Hegedűs Gyula utcába mentünk, akkor Csáky utcának hívták. Nagyon ritkán mentünk a Dohány utcába. Csak az iskolával, amikor kötelezően oda jártunk.